

— förplikta kontoret och övriga parter att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Klaganden hävdar att tribunalen gjorde sig skyldig till en allvarlig felaktig rättstillämpning när den tillbakavisade klagandens påståenden om att de argument som hade framförts under förhandlingen vid tribunalen kunde prövas i sak eftersom de inte rörde sig om några nya argument utan att det endast var fråga om att utveckla de rättsliga argument som redan hade framförts vid överklagandenämnden och vid tribunalen.
2. Dessutom underlät tribunalen att beakta att överklagandenämnden hade underlåtit att ange skälen till varför den fastställde annulleringsenhetens beslut att bifalla svarandens ansökan om ogiltighetsförklaring i de förenade förfarandena, som ursprungligen bestod av fyra separata ansökningar, och att ålägga klaganden att ersätta kostnaderna för samtliga av dessa fyra förfaranden vid harmoniseringskontoret, trots att båda de förenade besluten uteslutande var grundade på rättigheter som återopats och/eller innehas av en av de två sökandena.
3. Dessutom är den överklagade domen från tribunalen grundad på en missuppfattning av fakta och bevisning, samt en missuppfattning och en missbedömning av tribunalens jurisdiktion, såtillvida att tribunalen gjort en felaktig bedömning av tillgängliga fakta och en felaktig tillämpning av gällande rätt inom ramen för den andra grunden, det vill säga den som avsåg ett åsidosättande av artikel 8 i förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ (nedan kallad varumärkesförordningen). Om tribunalen hade följt de grundläggande rättsprinciperna, inklusive principen om rätt till en rättvis rättegång och rätten till en motivering av ett beslut, borde den ha bifallit talan. För detta talar även att tribunalen bekräftade överklagandenämndens beslut med full kännedom om att grunden för dessa beslut, det vill säga förekomsten av ett nationellt varumärke registrerat i Benelux och i Frankrike, vid tiden för fattandet av det beslut som överklagats till tribunalen, varken var styrkt eller hade återopats av svaranden. Således åsidosatte tribunalen artikel 8.1 liksom artikel 53.1 i varumärkesförordningen genom att tillämpa felaktiga rättsliga kriterier vid fastställandet att klagandens varumärkesregistreringar skulle förklaras vara ogiltiga på grund av det äldre varumärket som hade registrerats i Benelux och i Frankrike.
4. De fel som har begått är såväl processuella som materiella. Klaganden kommer således först att åskådliggöra tribunalens underlåtenhet att tillåta de argument som framfördes under förhandlingen, och därefter ange skälen till varför tribunalen borde ha dragit slutsatsen att den andra grunden som återopades i målet vid tribunalen skulle bifallas, med hänsyn till åsidosättandet av erkända principer om god rättskipning och mot bakgrund av de föreliggande omständigheterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 11 september 2015 –
Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA mot Società per l'aeroporto civile di Bergamo-
Orio al Serio SpA (SACBO SpA)**

(Mål C-485/15)

(2015/C 414/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA

Motpart: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

Tolkningsfråga

Utgör principerna i fördraget om Europeiska unionen, det vill säga principerna om icke-diskriminering, likabehandling, insyn, offentlighet och konkurrens, hinder för nationella bestämmelser såsom artikel 10 i lag nr 537/93, jämförd med artiklarna 6, 7, 8 och 17 i ministerdekret nr 521/97, artikel 17 i lagdekret nr 67/97, artikel 3.2 i lagstiftningsdekret nr 96/2005, artikel 11 i lagdekret nr 216/2011 och artikel 6 i lagdekret nr 78/2010, i den mån nämnda bestämmelser medger att tilldelning av en 40-årig koncession för total flygplatsdrift kan undantas från ett offentligt upphandlingsförfarande?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Republiken Tjeckien) den 21 september 2015 – Tommy Hilfiger Licensing LLC m.fl. mot DELTA CENTER a.s.

(Mål C-494/15)

(2015/C 414/20)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading B.V., RADO Uhren AG, Facton Kft., Lacoste S.A., Burberry Limited

Motpart: DELTA CENTER a.s.

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör en person som hyr plats på en marknad och som tillhandahåller enskilda marknadsförsäljare stånd och torgplatser på vilka stånd kan ställas upp, en mellanhand vars tjänster utnyttjas av tredje man för att göra intrång i en immateriell rättighet i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG ⁽¹⁾ av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter?
- 2) Är det möjligt att mot en person som hyr plats på en marknad och som tillhandahåller enskilda marknadsförsäljare stånd och torgplatser på vilka stånd kan ställas upp, vidta åtgärder enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, under samma villkor som de som fastställdes av EU-domstolen i domen av den 12 juli 2011 i mål C-324/09, L'Oréal m.fl. mot eBay m. fl., som rörde vidtagandet av åtgärder mot personer som driver en elektronisk marknadsplats?

⁽¹⁾ EUT L 157, 30.4.2004, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litauen) den 22 september 2015 – W och V mot X

(Mål C-499/15)

(2015/C 414/21)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus miesto apylinkės teismas